

била на брѣга на езерото Парима. За това царство той разказвалъ следното: „Около столицата на Елдорадо се издигатъ три планини: едната отъ злато, другата отъ сребро, а третата отъ соль. Дворецътъ на императора и повечето отъ кжщитѣ сж изградени отъ скжпи материали. Всѣка сутринь императорътъ се обличалъ въ златни дрехи и тъй престоювалъ цѣлия день. Само презъ нощта си събличалъ златнитѣ дрехи. Златото въ Елдорадо е тъй много, че хората тукъ си правятъ отъ него дори сждове и оржжия...“

Много европейци намѣриха смъртта си въ тѣзи гори, търсейки приказното Елдорадо. Едва въ края на XVIII. в. европейцитѣ се увѣриха, че такова царство не сжществува.

Следъ нѣколко часа ние вече бѣхме на билото на планината Тумукъ — Гумакъ. Тази планина има много пещери, чиито стени сж богати съ слюда. При залѣзъ, когато слънчевитѣ лжчи проникнатъ въ пещеритѣ, тѣ изглеждатъ цѣли изградени отъ злато. Това навѣрно е заблудило нѣкои пжтешественици и ги е накарало да разказватъ за сжществуването на приказното царство Елдорадо.

Отъ планината ние бързо се спуснахме на югоизтокъ по една тѣсна пжтека, и скоро дойдохме до брѣга на рѣката Ояпокъ, притокъ на Ориноко. Скоро отъ стеблото на едно дърво си направихме лодка, качихме се въ нея и се отдалечихме отъ царството на тропическитѣ гори, на ягуаритѣ, маймунитѣ, папалитѣ, мускатитѣ и скорпионитѣ.

